

Wars van, of juist trots op de Zeeuwse getijdennatuur?

Als je op internet zoekt naar 'Westerschelde' + 'natuur' vind je zeker de Hooge Platen, maar ook ontstellend veel gekrakeel tussen tegenstanders en voorstanders van ontpoldering. Ontpoldering wil zeggen het landinwaarts verleggen van een stuk zeedijk, zodat deze worden vernat. Tegenstanders zeggen dat we wel genoeg natuur hebben maar de kwaliteitsverschillen zijn enorm. Je kunt een hectare internationaal bedreigde driesterren grote- en dwergsternennatuur niet vergelijken met een hectare overal voorkomende éénsterren meerkoeten- en kleine karekietennatuur met troebel landbouwwater. Natuurliefhebbers en -beschermers, politici en bestuurders zouden daarom veel enthousiaster de zilte getijdennatuur op een voetstuk moeten zetten.

Dat zou moeten krachtens Natura 2000, ter compensatie van het verlies aan getijdennatuur in de Westerschelde als gevolg van het verder uitdiepen voor steeds grotere containerschepen van en naar Antwerpen. Natura 2000 is de uitwerking van het door de lidstaten gewenste beleid om het verlies van Europese biodiversiteit tot stilstand te brengen.

De gemoederen zijn hoog opgelopen en ik heb niet de indruk dat men nog erg naar elkaar luistert. De politiek geeft weinig leiding, maar volgt vooral degenen die luid en emotioneel van zich laten horen. Dus voorlopig geen ontpoldering, tenzij 'Brussel' het afdwingt en die kans lijkt niet groot. In de argumentatie vallen mij twee dingen op. In de eerste plaats dat velen vooral kwantitatief naar de natuur kijken.

In de tweede plaats valt op dat waar men spreekt over omzetten van landbouwgrond in natuur - niet alleen in Zeeland - stemmen opgaan die dat een schande noemen zolang miljoenen kinderen op aarde honger lijden. Ik vroeg de boer waar wij

kampeerden naar zijn mening hierover. Hij lachte alsof hij kiespijn had en gaf aan dat bij ons eerder sprake is van overvloed, met geregeld overschotten en lage prijzen. Hij liet me een album zien met foto's waarop hij met een bulldozer een groot gat graaft en daar bergen uien in schuift. Er stond bij: 'De enige manier om van onze prima uienoogst af te komen was begraven. De handel wilde ze nog niet voor € 0,00 komen ophalen!' Over de toekomst van de landbouw was hij somber. In 2013 komt er een nieuw Europees landbouwbeleid met nog minder productiesubsidie. Zijn droom is een veel grotere van alle gemakken voorziene camping in een nog mooier landschap. Daar is provinciaal en gemeentelijk beleid voor. Recreatiebedrijven mogen uitbreiden als ze voor elke hectare extra camping of recreatiepark aangrenzend een hectare nieuwe natuur betalen. Zo bezien lijkt me het inzetten van de ellende van kindertjes uit de Derde Wereld om het behoud en herstel van onze natuur tegen te houden niet netjes. Politici zouden dit meer moeten uitspreken. En vooral zouden ze meer echte idealen moeten uitdragen en duidelijk maken dat biodiversiteit het basisassortiment van de Aarde vormt. Aansluitend zouden ze acceptatie moeten kweken voor de maatregelen en offers die nodig zijn voor het behoud en herstel van die biodiversiteit. Niet bang zijn; offers voor iets waardevols waar je in gelooft, zoals de toekomst van je kinderen en hun kinderen, doen geen pijn, maar geven voldoening en vreugde. Zo kunnen veel meer Zeeuwen trots worden op hun bijzondere driesterrennatuur en er ecologisch en economisch een speerpunt van maken. Extra inspiratie nodig? Kijk hoe onvermoeibaar en sierlijk de sterns zich voor hun kroost uitsloven.

Koos Dansen